

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 07541-45/2020-ERU

V Jihlavě dne 4. května 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **Teplárna Strakonice, a.s.**, se sídlem Komenského 59, 386 01 Strakonice, IČ: 608 26 843 (dále jen „odpůrce“), zastoupené JUDr. Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Dvořákova 1624, 250 82 Úvaly, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07541-35/2020-ERU ze dne 5. ledna 2021 (sp. zn. SLS-07541/2020-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako správní úřad věcně příslušný podle § 17 odst. 7 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve sporném řízení zahájeném na návrh společnosti **Energo Strakonice, s.r.o.**, se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585 (dále jen „navrhovatel“), zastoupené Mgr. Ing. Ondřejem Tomšíkem, advokátem, se sídlem Jana Přibíka 950/9, 190 00 Praha 9, rozhodl, že odpůrce je povinen do 7 dnů od právní moci rozhodnutí uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie o stanoveném obsahu s navrhovatelem, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07541-35/2020-ERU ze dne 5. ledna 2021 (sp. zn. SLS-07541/2020-ERU) se v části mění tak, že:

a) části „zastoupená: Ing. Pavel Hřídel, předseda představenstva a Ing. Tomáš Příbyl, člen představenstva ve věcech technických a obchodních - Ing. Jan Diviš“ a „zastoupená: Roman Němeček, jednatel“ se zrušují bez náhrady

b) v bodě 2 se část „Teplota: ■■■■■ °C“ nahrazuje zněním

„Vstupní parametry teplotnosného média od Teplárny Strakonice na patě výměňkové stanice:

ÚT odpovídající ekvitermní regulaci, kdy:

při ■■■■■ °C venkovní teploty bude mít ÚT teplotu ■■■■■ °C

při ■■■■■ °C venkovní teploty bude mít ÚT teplotu ■■■■■ °C.“

c) v bodě 2 se slovo „Tlak“ nahrazuje slovy „Průtok teplotnosné látky“.

II. Ve zbylé části se rozklad společnosti Teplárna Strakonice, a.s., se sídlem Komenského 59, 386 01 Strakonice, IČ: 608 26 843, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07541-35/2020-ERU ze dne 5. ledna 2021 (sp. zn. SLS-07541/2020-ERU) zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

II. Návrh společnosti Teplárna Strakonice, a.s., se sídlem Komenského 59, 386 01 Strakonice, IČ: 608 26 843, vůči společnosti Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585, na náhradu nákladů správního řízení se zamítá.

Odůvodnění:

I. Řízení o návrhu

Energetický regulační úřad obdržel dne 20. srpna 2020 návrh navrhovatele na rozhodnutí sporu ve věci uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie s odpůrcem. Navrhovatel uvedl, že je držitelem licence na rozvod tepelné energie mj. na vymezeném území „VS Povážská 523“, a to na základě rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11620-29/2019-ERU ze dne 11. června 2020. Odpůrce je taktéž držitelem licence na rozvod tepelné energie, nicméně v důsledku rozhodnutí o změně licence ze dne 17. ledna 2020 přestal být ode dne 10. června 2020 provozovatelem rozvodného tepelného zařízení ve vymezeném území „VS Povážská 523“. Navrhovatel uvedl, že odpůrce požádal o uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie k zajištění dodávky tepelné energie do svého zařízení v souladu s § 76 odst. 1 energetického zákona (a to žádostí ze dne 11. září 2019 a žádostí ze dne 16. června 2020). Odpůrce ovšem na žádosti nereagoval a návrh smlouvy o dodávce tepelné energie navrhovateli nepředložil, což je důvod, proč navrhovatel iniciuje sporné řízení, namísto toho informoval odpůrce odběratele, že hodlá tepelnou energii dodávat i bez licence.

Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce skrze tepelné rozvodné zařízení navrhovatele nadále dodává tepelnou energii konečným odběratelům na sídlišti Šumavská a odmítá toto zařízení předat navrhovateli, ačkoliv tito odběratelé jsou technicky připojeni k rozvodnému tepelnému zařízení navrhovatele, navíc dochází k matení těchto odběratelů a ti nechtějí s navrhovatelem uzavírat smlouvy o dodávce, čímž dochází k neoprávněné dodávce i neoprávněným odběrům. Navrhovatel v rámci svého návrhu formuloval podstatné náležitosti smlouvy o dodávce tepelné energie. Dne 21. srpna 2020 obdržel Energetický regulační úřad doplňující podání navrhovatele, jehož obsahem byl návrh na nařízení předběžného opatření.

Dne 27. srpna 2020 se k návrhu vyjádřil odpůrce, který uvedl, že navrhovatel neposkytuje za účelem uzavření smlouvy dostatečnou součinnost a nedoložil, že disponuje užívacím právem k rozvodnému tepelnému zařízení. K tomuto odpůrce odkázal na probíhající spor před Okresním soudem ve Strakonici pod sp. zn. [REDAKCE] kde se údajně nepodařilo společnosti Paltop, s.r.o., prokázat vlastnické právo k rozvodnému tepelnému zařízení. Odpůrce uvedl, že nehrozí, že by koncoví odběratelé byli ohroženi nerealizováním dodávek tepelné energie, jelikož tu lze dodávat i bez uzavřené smlouvy.

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 07541-10/2020-ERU ze dne 3. září 2020 rozhodl o nařízení předběžného opatření, jímž odpůrci uložil za stanovených podmínek dodávat navrhovateli tepelnou energii do výměňkové stanice VS Povážská 523 a odpůrci uložil povinnost za tuto tepelnou energii hradit stanovenou cenu.

V rámci svého vyjádření ze dne 10. prosince 2020 navrhovatel uvedl, že odpůrce již zveřejnil ceník tepelné energie účinný od 1. ledna 2021. Navrhovatel doplňuje, že v jeho

případě by (s určitými výhradami, které formuloval) měla být použita cena s označením „SEKUNDÁR- PS v majetku zákazníka“ a uvedl, že požaduje jednosložkovou cenu tepelné energie bez odběrového diagramu.

Odpůrce se k podkladům vyjádřil dne 4. prosince 2020 a namítl údajné nezákonnosti rozhodnutí o změně licence pod č. j. 11620-29/2019- ERU a č.j. 12414-14/2019-ERU, což vede k nesplnění podmínky na straně navrhovatele podle § 76 odst. 1 písm. b) energetického zákona, protože nedisponuje tepelným zařízením nebo tepelnou přípojkou a odběrným tepelným zařízením, navrhovatel staví své rozhodnutí na protiprávním stavu vzniklém na základě jednání navrhovatele, který vědomě využívá teplovod na základě nepravdivého podkladu - nájemní smlouvy uzavřené s nevlastníkem.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 07541-35/2020-ERU ze dne 5. ledna 2021 Energetický regulační úřad vyhověl návrhu navrhovatele a rozhodl o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem do 7 dnů od právní moci rozhodnutí uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie obsahující podstatné smluvní náležitosti, které ve výroku I. svého rozhodnutí specifikoval.

Energetický regulační úřad uvedl, že zásadní pro rozhodnutí sporu je § 76 odst. 1 energetického zákona, který ukládá zákonnou povinnost držiteli licence (odpůrci) smlouvu uzavřít za splnění zákonem stanovených podmínek. Správní orgán poukázal na podstatnou okolnost, že se v tomto případě jedná o situaci, kdy fakticky nedochází k novému připojení zařízení žadatele k rozvodnému tepelnému zařízení držitele licence, ale rozvodná tepelná zařízení účastníků řízení jsou vzájemně propojená a dodávka tepelné energie se uskutečňovala před změnami licencí a probíhá kontinuálně. Energetický regulační úřad dospěl k názoru, že navrhovateli svědčí právo na uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie a odpůrce tíží povinnost uzavření smlouvy podle § 76 odst. 1 energetického zákona. Protože odpůrce povinnost uzavření smlouvy dobrovolně nesplnil a návrh smlouvy žadateli nepředložil, je o této povinnosti rozhodováno v rámci řízení.

Energetický regulační úřad posoudil návrh smlouvy o dodávce tepelné energie předložený navrhovatelem a dospěl k závěru, že navrhovatel učinil předmětem smlouvy podstatné náležitosti, které lze s ohledem na okolnosti případu považovat za nezbytné pro realizaci dodávky tepelné energie, přičemž zohlednil i § 96 odst. 3 energetického zákona. V případě ceny dodávané tepelné energie správní orgán určil cenu dodávky podle ceníku odpůrce v cenové lokalitě Strakonice pro rok 2021. K námitkám odpůrce Energetický regulační úřad uvedl, že v řízení odpůrce nepředložil žádné přímé důkazy o tom, že vlastníkem rozvodného tepelného zařízení nebo jeho části je jiná osoba. Zároveň konstatoval, že v rámci sporu nemůže řešit otázku splnění podmínek uvedených v § 77 odst. 4 energetického zákona.

III. Rozklad odpůrce

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07541-35/2020-ERU ze dne 5. ledna 2021, které mu bylo doručeno téhož dne, podal odpůrce dne 18. ledna 2021 blanketní rozklad, který o konkrétní důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí doplnil podáním ze dne 10. února 2021. Odpůrce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a požádal o přiznání nákladů řízení.

Odpůrce předně namítá nesplnění předpokladů pro vznik povinnosti držitele licence uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie, a to s ohledem na nesoučinnost navrhovatele

při poskytování technických údajů, konkrétně odběrového diagramu. Pokud jde o žádost z června 2020, odpůrce v té době, kdy žádost obdržel, nevěděl, že licence nabyla právní moci, neboť podal do rozhodnutí o změně licence rozklad a měl s ohledem na své přihlášení se do řízení jako účastník za to, že je účastníkem řízení o změně licence. Odpůrce také předpokládal, že bude vedeno řízení o povinnosti nad rámec licence podle § 12 energetického zákona. Navrhovatel namítá, že Energetický regulační úřad celkové množství a plánované měsíční rozdělení odběru tepelné energie stanovil až na základě vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí, návrh na zahájení řízení byl předčasný a měl být odložen. Až po vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí mohl odpůrce vyhotovit návrh smlouvy. Alternativně odpůrce uvádí, že řízení o návrhu mělo být zastaveno pro neodstranění vad.

Odpůrce dále uvádí, že je nesprávný závěr, že splnění své zákonné povinnosti uzavřít smlouvu nerespektoval a nadále nerespektuje, a to přesto, že předložil návrh smlouvy dne 4. prosince 2020, čímž svou povinnost splnil. Odpůrce dále poukázal na § 77 odst. 4 energetického zákona, kdy navrhovatel je povinen před provozováním jiného zdroje tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením anebo může ovlivnit jeho provoz, teplotnosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, s odpůrcem uzavřít dohodu o podmínkách provozu takového zdroje, k čemuž nedošlo. Odpůrce dále poukazuje na pochybnosti ohledně užívacího práva navrhovatele k rozvodným tepelným zařízením a namítá, že licence není rozhodnutím o vlastnickém ani užívacím právu, jiné subjekty se hlásí o svá vlastnická práva a podle odpůrce je nepochybné, že navrhovatel nedisponuje užívacím právem k teplovodu ve vymezeném území. Odpůrce zároveň uvádí, že uživatelem části zařízení je on sám. Energetický regulační úřad nezkoumá skutkové okolnosti, aby nemusel odběrné místo určit jinde, např. na patě domů. Odpůrce z těchto důvodů požaduje, aby Rada sporné řízení přerušila do vyřešení soudních řízení.

Odpůrce dále uvedl, že návrh smlouvy v napadeném rozhodnutí je věcně nesprávný a údaje v něm uvedené jsou zkreslené a nepřesné. Odpůrce se znalostí věci předpokládá, že navrhovatelka bude potřebovat více energie, než je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí, a to i když bude navrhovatelka využívat tepelné čerpadlo. Základní parametry teplotnosné látky jsou stanoveny neodborně a chybně. Dále rozporuje uplatnění stanovené ceny tepelné energie, když odpůrce prosazuje cenu ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH, podle něj jednosložkovou sazbu nelze akceptovat, protože, jak bylo výše uvedeno, navrhovatelka hodlá využívat dodávky od odpůrkyně jako další zdroj ke svému zdroji tepelné energie a v budoucnosti zcela jako náhradní zdroj. Napadá i nutnost konečného vyúčtování. Odpůrce dále namítá, že Energetický regulační úřad nevyhodnotil způsob plnění povinností navrhovatele z předběžného opatření, v souvislosti s čímž navrhuje i zastavení řízení. Konečně odpůrce namítá porušení principů sporného řízení, konkrétně nesprávný výklad otázky dispozice s předmětem řízení a porušení zásady rovnosti, rozhodování správního orgánu označil za nikoliv nestranné, ale vyvolávající pochybnosti o nezávislosti.

Navrhovatel se k rozkladu vyjádřil dne 25. března 2020, kdy především doplnil některé skutkové okolnosti týkající se zajišťování dodávek tepelné energie.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad odpůrce byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3

správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Podle § 141 odst. 9 správního řádu ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Rada upozorňuje, že povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem s námitkami účastníků řízení se vztahuje na námitky, které lze s ohledem na předmět řízení označit za relevantní. Rozklad odpůrce obsahuje i námitky, které obsahově směřují proti postupu v jiných řízeních ohledně licencí či provádění výkonu dozoru. Stejně tak Rada nepovažuje za relevantní námitky směřující proti zjevným nepřesnostem v textu, které jsou dramaticky podávány jako procesní vady, např. když překlep 12. června 2019 namísto 12. června 2020 je označován za zmatečnost řízení, ačkoliv je nepochybně správnímu orgánu i všem účastníkům řízení zjevné, že se toto datum má vztahovat ke změně licence navrhovatele a všem je známo, kdy k němu došlo.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěla Rada k názoru, že toto vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, dospělo k správnému právnímu závěru o existenci povinnosti odpůrce uzavřít smlouvu, a je velmi rozsáhle, přiléhavě a srozumitelně odůvodněno. S výhradou dílčí vady, kterou Rada hodnotí níže a která neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neshledala Rada žádné vady rozhodnutí a konstatuje, že rozhodnutí je zákonné a z tohoto důvodu je namíste rozklad odpůrce zamítnout.

Podle § 76 odst. 1 energetického zákona držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie je povinen, pokud mu odběratel tepelné energie poskytne nezbytné technické údaje, uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie, na základě které zajistí dodávku tepelné energie každému, kdo

- a) o to požádá a dodávka tepelné energie je v souladu s územní energetickou koncepcí,
- b) má rozvodné tepelné zařízení nebo tepelnou přípojku a odběrné tepelné zařízení, které zajišťují hospodárnost, bezpečnost a spolehlivou dodávku nebo spotřebu v souladu s technickými a bezpečnostními předpisy,
- c) splňuje podmínky týkající se místa, způsobu a termínu připojení stanovené držitelem licence.

Podle § 76 odst. 3 energetického zákona smlouva o dodávce tepelné energie musí obsahovat pro každé odběrné místo

- a) výkon, množství, časový průběh odběru tepelné energie a místo předání,
- b) základní parametry dodávané a vrácené teplotnosné látky, kterými jsou teplota a tlak,
- c) místo a způsob měření a náhradní způsob vyhodnocení dodávky tepelné energie, dojde-li k poruše měřicího zařízení nebo při jeho pravidelném ověřování, a dohodu o přístupu k měřicím a ovládacím zařízením,
- d) cenu tepelné energie stanovenou v místě měření, termíny a způsob platby za odebranou tepelnou energii včetně záloh,

e) při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst způsob rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie na jednotlivá odběrná místa včetně získávání a ověřování vstupních údajů pro toto rozdělování,

f) v případě, že z odběrného místa jsou zásobovány tepelnou energií nebo teplou vodou objekty nebo části objektů různých vlastníků, kteří uzavírají smlouvu o dodávce tepelné energie, způsob rozdělení nákladů mezi ně.

Navrhovatel se domáhá uzavření smlouvy podle energetického zákona, konkrétně smlouvy, jejíž podmínky uzavření jsou vymezeny v § 76 odst. 1 energetického zákona. Odpůrce je držitelem licence na výrobu a rozvod tepelné energie, tj. je nepochybně subjektem, kterému § 76 odst. 1 energetického zákona ukládá při splnění určitých podmínek uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie a zajistit dodávku tepelné energie. V případě navrhovatele je namístě posoudit, zda je způsobilý vystupovat jakožto odběratel tepelné energie, přičemž podle § 2 odst. 2 písm. c) bodu 5. energetického zákona odběratelem může být jak zákazník, tak distributor tepelné energie. Postavení dodavatele a odběratele v oblasti teplárenství je relativní, tj. držitel licence na rozvod tepelné energie může vůči jinému držiteli licence na výrobu (či rozvod) tepelné energie vystupovat jako odběratel, ačkoliv vůči dalším subjektům vystupuje jako dodavatel. Tak je tomu v uvedeném případě, kdy navrhovatel provozuje rozvodné tepelné zařízení (výměňkovou stanici a související rozvody tepla), které jsou připojeny k rozvodnému zařízení odpůrce, ale zároveň je jimi zajišťována dodávka tepelné energie dalším odběratelům (koncovým zákazníkům). Navrhovatel je tedy z hlediska energetického zákona teoreticky ve dvojím možném postavení z hlediska zajišťování dodávky, nicméně jakožto subjekt v postavení odběratele je nejen aktivně legitimován domáhat se uzavření smlouvy v řízení podle § 17 odst. 7 písm. a) energetického zákona, ale svědčí mu i hmotněprávní nárok na uzavření smlouvy, pokud splní podmínky § 76 odst. 1 energetického zákona. S ohledem na uvedené ustanovení lze obecně konstatovat, že nárok na uzavření smlouvy má odběratel vždy, pokud splní uvedené podmínky, čímž zároveň není konstatováno, že by měl nárok na uzavření smlouvy o jakémkoliv obsahu vzájemných práv a povinností, k modifikaci takového návrhu slouží právě § 96 odst. 3 energetického zákona.

Odrazem výše uvedeného možného dvojího postavení jednoho držitele licence je § 76 odst. 1 písm. b) energetického zákona, podle něhož je podmínkou uzavření smlouvy, že žadatel má buď rozvodné tepelné zařízení, anebo tepelnou přípojku a odběrné tepelné zařízení. Z hlediska významu a smyslu uvedeného ustanovení je neurčité použití výrazu „*má*“ nutno vykládat s ohledem na to, jaký druh právního vztahu vůči takovému zařízení implikuje. Smyslem předmětného ustanovení je jednak samotná existence takového zařízení (i s ohledem na jeho další charakteristiky jako spolehlivost, provedení v souladu s technickými předpisy atd.), tj. existence zařízení (propojeného s rozvodným tepelným zařízením) schopného odebírat tepelnou energii od držitele licence. Z hlediska užívání takového zařízení tkví smysl uvedené podmínky v tom, aby žadatel o uzavření smlouvy takovým zařízením disponoval, tj. aby jím mohl odběr tepelné energie pro své potřeby uskutečňovat.

V případě, že je navrhovatelem držitel licence na rozvod tepelné energie, je podle názoru Rady tato podmínka splněna, neboť podmínkou udělení licence je existence vlastnického či užívacího práva k energetickému zařízení. V tomto případě Rada především vychází z pravomocných rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ohledně licencí na rozvod tepelné energie v předmětné lokalitě. Navrhovatel je držitelem licence na rozvod tepelné energie na základě rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11620-29/2019-ERU

ze dne 11. června 2020. Ačkoliv odpůrce zpochybňuje existenci užívacího práva navrhovatele, resp. vlastnického práva společnosti Paltop, s.r.o., k rozvodnému tepelnému zařízení, je třeba zdůraznit především okolnost, že mu jakožto dodavateli tepelné energie, kterému zákon ukládá povinnost podle § 76 odst. 1 energetického zákona, nepřísluší hodnotit, zda je odpůrce oprávněným vlastníkem rozvodných tepelných zařízení, na které má udělenou licenci. Odpůrce z hlediska jeho soukromoprávního postavení nepřísluší role soudce či arbitra ohledně otázek vlastnictví či užívacího práva. Energetický regulační úřad posoudil otázku užívacího práva k rozvodným energetickým zařízením jakožto nedílnou součást rozhodování o změně licencí na rozvod tepelné energie navrhovatele i odpůrce.

Tak jako bylo v řízení o zúžení licence odpůrce vyhodnoceno, že pozbyl užívacího práva, bylo stejně tak posouzeno, že oprávněným uživatelem je navrhovatel. Navrhovatel je držitelem licence na provozování předmětného rozvodného zařízení a z tohoto hlediska je aktuálně subjektem, který jako jediný může předmětné zařízení provozovat z hlediska veřejnoprávního. Rada přitom nemá pochybnosti ani o tom, že jej může provozovat i z hlediska soukromoprávního, protože historicky provozovatelé tohoto zařízení, včetně odpůrce, odvozovali své užívací právo od společnosti Paltop, s.r.o. Pokud by uvedená podmínka v § 76 odst. 1 písm. b) energetického zákona byla vykládána ve smyslu možnosti disponovat s takovým zařízením, byla by podle názoru Rady splněna, neboť navrhovatel má ve vztahu k tomuto zařízení uzavřenu nájemní smlouvu a žádný jiný subjekt není schopen aktuálně doložit, že by mu k tomuto zařízení svědčilo užívací právo. Zároveň není pochyb o možnostech faktické dispozice s uvedeným zařízením ze strany navrhovatele.

Tvrdí-li odpůrce, že jsou zde další subjekty, které se hlásí o vlastnická práva k předmětnému zařízení, přičemž v části má být tato skutečnost nepochybná, Rada tuto argumentační linii nesdílí. Energetickému regulačnímu úřadu předně bylo předloženo usnesení Okresního soudu ve Strakonici č. j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], kterým bylo městu Strakonice uloženo, aby nenakládalo žádným způsobem s rozvodným tepelným zařízením – teplovody vedoucími v pozemkových parcelách č. 343/1, 343/19, 343/20, 343/22, 343/25, zapsaných na LV č. 1 vedeném u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice, pro obec Strakonice a k. ú. Přední Ptákovice, zejména formou jejich pronájmu jiné osobě, převodu na jinou osobu či formou jejich zatížení jakýmkoliv věcným právem či jejich vkladem do majetku jiného subjektu. Stejně tak nebylo nikdy žádným způsobem doloženo, že by v předmětném vymezeném území došlo k vybudování teplovodních přípojek ze strany odběratelů tepelné energie a ti tedy byli vlastníky z titulu originárního nabytí vlastnictví, ba naopak technické provedení těchto zařízení vzbuzuje pochybnosti o tom, zda je možno o teplovodních přípojkách hovořit (a o jakých teplovodních uzlech odpůrce hovoří), neboť jednotlivé větve rozvodného zařízení vedou do jednotlivých odběrných míst. Rada v tomto směru nespátřuje argumenty, které by osvětlily, proč odpůrce v minulosti sjednal užívací právo (přes prostředníka) od vlastníka, společnosti Paltop, s.r.o., a dokonce u soudu inicioval řízení ohledně neplatnosti výpovědi této podnájemní smlouvy. V těchto skutečnostech nespátřuje druhostupňový správní orgán natolik přesvědčivé tvrzení, aby bylo možno uvažovat o alternativní a z hlediska pravděpodobnosti alespoň částečně srovnatelné verzi skutkového stavu. Rozporování vlastnictví společnosti Paltop, s.r.o., pak ještě nezakládá závěr o tom, že by oprávněným vlastníkem zařízení měl být odpůrce či společenství vlastníků jednotek. Z uvedených důvodů pak Rada také vyhodnotila negativně požadavek odpůrce na přerušení sporného řízení, neboť zajištění dodávek tepelné energie odběratelům není možno odkládat

do doby, než si mezi sebou strany a jiné subjekty, které byly do jejich sporů zataženy či se jich účastní aktivně, vyřeší jiné spory projednávané u soudu. Energetický regulační úřad vycházel z pravděpodobné verze ohledně rozsahu vlastnických a užívacích práv, přičemž v řízení nebyl předložen žádný důkaz, který by tuto verzi vyvracel, kromě několika tvrzení.

Z výše uvedených tvrzení navíc není Radě zřejmé, jak by mohlo dojít k tomu, co namítá odpůrce v rozkladu, že by bylo odběrné místo určeno na patě domu, když Energetickému regulačnímu úřadu není známo, že by si někdo nárokoval vlastnické právo např. k samotné výměňkové stanici Povážská 523, do níž je dodávka realizována, pomine-li neurčitá tvrzení, že nikdo neví, kdo je vlastníkem této výměňkové stanice, ale odpůrce se domnívá, že nikoliv společnost Paltop, s.r.o. Zde je třeba se ohradit, neboť řízení o uzavření smlouvy podle energetického zákona není sporem o určení vlastnického práva (resp. v daném případě spíše sporem o určení jeho neexistence).

Rada dále hodnotí jakožto podstatnou skutečnost, že předmětné zařízení slouží k odběru tepelné energie a dodávce tepelné energie dalším subjektům dlouhodobě, když předtím jej provozoval odpůrce sám jakožto část svého rozvodného zařízení. Vlastním smyslem sporného řízení tedy není připojení a odběr tepelné energie skrze nově připojované rozvodné zařízení či teplovodní přípojku (když problematika připojení a odběru v oblasti teplárenství podle § 76 odst. 1 a 3 energetického zákona spadá v jedno a je zajišťována na základě jediné smlouvy, v čemž se projevuje skutečnost, že dodavatelem tepelné energie v teplárenství může být toliko provozovatel licencované teplárenské infrastruktury, k níž je odběratel připojen), když ostatně ani k trvalému přerušení odběru tepelné energie tímto zařízením nedošlo. Jeho účelem je zajištění nového právního režimu v oblasti závazkových vztahů, tj. smluvní zajištění odběru mezi navrhovatelem a odpůrcem poté, co licence na rozvod tepelné energie odpůrce byla zúžena a licence navrhovatele naopak rozšířena.

V daném případě tak o nesplnění některých podmínek obsažených v § 76 odst. 1 energetického zákona nelze uvažovat, např. o tom, že by dodávka tepelné energie nebyla v souladu s energetickou koncepcí, že by zařízení nesplňovalo technické podmínky stanovené pod písmenem b) a především to, že by nesplňovalo podmínky týkající se místa, způsobu a termínu připojení stanovené držitelem licence. V daném případě se jedná o kontinuálně provozované, k rozvodnému zařízení připojené zařízení.

Povinnost uzavřít smlouvu o dodávce tepelné energie ve smyslu § 76 odst. 1 energetického zákona s sebou nese podle názoru druhostupňového správního orgánu implicitní předpoklad určité součinnosti ze strany dodavatele, zejména s ohledem na formulování podmínek takové dodávky. Je to totiž dodavatel tepelné energie, kdo kalkuluje cenu tepelné energie a kdo je podle § 76 odst. 9 písm. e) energetického zákona povinen stanovovat podmínky připojení k teplárenskému zařízení. Obvykle je to pak též dodavatel, kdo formuluje smluvní podmínky a předkládá návrh na uzavření smlouvy, jelikož z povahy věci odběratel některé tyto podmínky nemůže znát. V daném případě přitom nebyla zjištěna pouze existence sporu ohledně uzavření smlouvy, ale dokonce situace, kdy odpůrce odmítal na předmětném rozvodném zařízení i po zúžení vlastní licence přestat vykonávat licencovanou činnost, tj. byly zjištěny nikoliv standardní skutkové okolnosti. Ustanovení § 76 odst. 1 energetického zákona stanoví jako podmínku uzavření smlouvy žádost ze strany toho, kdo uzavření smlouvy požaduje, což je logický požadavek vyplývající z principů kontraktace, nicméně blíže tuto otázku neupřesňuje. Rada vzala za prokázané, že navrhovatel požádal o uzavření smlouvy v rámci

podání adresovaného odpůrci dne 16. června 2020. Vedle toho bylo zjištěno, že již předtím v souvislosti s vypovězením podnájemní smlouvy zaslal navrhovatel odpůrci Žádost o uzavření kupní smlouvy na formuláři vydaném odpůrcem, a to s datem 11. září 2019. S ohledem na uvedené Rada vyhodnotila, že i této podmínce vyjádřené v § 76 odst. 1 písm. a) energetického zákona bylo učiněno zadost.

Namítá-li odpůrce, že mu nebyly sděleny technické podmínky pro uzavření smlouvy, ačkoliv k tomu navrhovatele vyzýval, nepovažuje Rada tuto námitku za důvodnou. Pokud jde o technické podmínky, odpůrce do 12. června 2020 předmětné rozvodné tepelné zařízení sám provozoval a dodával tepelnou energii odběratelům připojeným ve vymezeném území „VS Šumavská 523“. Pokud jde o časový diagram nepředstavující technickou náležitost dodávky, předložil navrhovatel v řízení žádost ze dne 8. července 2020, kde po navrhovateli požadoval hodinový odběrový diagram. Takový diagram lze podle názoru druhostupňového správního orgánu vytvořit leda fiktivně, neboť pro jednotlivé dny v kalendářním roce se bude podstatně odlišovat a nebude tedy v žádném ohledu vypovídající, Rada takový diagram nepovažuje za potřebnou obsahovou náležitost smlouvy, a to i s ohledem na dále uvedené skutečnosti. V daném případě lze za do určité míry relevantní označit požadavek na určení předpokládaného odběru v delších obdobích, např. za kalendářní měsíce, pokud dodavatelé tepelné energie sjednávají podrobnosti časového průběhu odběru, činí tak standardně skrze tepelný výkon a stanovování tzv. výkonových maxim za určité krátké časové období (hodinové či méně). Neurčitý požadavek na zaslání hodinového odběrového diagramu nelze hodnotit jakožto legitimní a věcně odůvodněnou překážku při sjednávání smlouvy. Na okraj je možno doplnit, že návrh samozřejmě nemohl být odložen, jak v rozkladu odpůrce navrhuje, neboť odložení připadá do úvahy toliko u věcné nepřislusnosti, kdežto v daném případě Energetický regulační úřad je věcně příslušný spor projednat. Zmíněná okolnost mohla být nanejvýš důvodem věcného zamítnutí návrhu, k čemuž Rada nespátřuje prostor, neboť je zřejmé, že odpůrci svědčí právo na zajištění dodávky tepelné energie a mezi stranami v tomto ohledu panuje spor. Stejně tak následné upřesnění obsahu smlouvy nebylo důvodem pro předchozí zastavení řízení, neboť návrh navrhovatele nevykazoval žádné vady, v jejichž důsledku by byl neprojednatelný či předmět řízení nevymezitelný.

Pokud jde o námitku odpůrce, že v době podání žádosti měl za to, že navrhovatel není držitelem licence na rozvod tepelné energie, je třeba konstatovat, že tato situace vznikla v důsledku dalších sporů mezi účastníky sporného řízení a způsobu, jakým vystupovali v relevantních licenčních řízeních. Z povahy věci nicméně muselo být odpůrci zřejmé, byť rozporoval rozšíření licence navrhovatele pro vymezené území, že jakožto předchozímu držiteli licence také právo na provozování tohoto zařízení nesvědčí a že navrhovatel je subjektem, který tímto zařízením disponuje, tj. existuje zde určitý faktický stav ohledně reálné možnosti zajištění dodávek. Energetický zákon přitom tuto otázku nestaví striktně, a to s ohledem na to, aby byly ochráněny zájmy odběratelů. Právo na uzavření smlouvy podle § 76 odst. 1 energetického zákona náleží odběrateli tepelné energie, nikoliv výslovně držiteli licence, tímto odběratelem může být s ohledem na § 2 odst. 2 písm. c) body 1. a 5. energetického zákona i distributor, kterým je i osoba, která má vlastnické nebo užívací právo k rozvodnému tepelnému zařízení, kterým se tepelná energie dopravuje nebo transformuje a dodává k dalšímu využití jiné fyzické nebo právnické osobě. V tomto ohledu je zřejmé, že dochází i k zpochybňování užívacího práva navrhovatele, tj. jde do určité míry o argumentaci kruhem ohledně nemožnosti vyhovění požadavku. Při výkladu právních předpisů nicméně není možno

aplikovat takový výklad, který by vedl k zjevně absurdním závěrům, jak by tomu bylo v daném případě. Zákon s ohledem na výše uvedená ustanovení předpokládá možnost zajištění dodávky (jíž je poskytována právní ochrana) na základě stavu faktického i právního (licence, užívací a vlastnické právo), byť je nelze plně oddělit. Zpochybňování všech aspektů takové situace by vedlo k absurdnímu závěru o tom, že není povinnost odběratelům tepelné energie tepelnou energii zajišťovat, což jde proti smyslu a účelu energetického zákona. Rada má za to, že za situace, kdy odpůrce předchází oprávnění k provozování zařízení odvozoval z následně vypovězené podnájemní smlouvy, kterou uzavřel právě s navrhovatelem (tj. musel jednat s vědomím, že navrhovatel je oprávněným uživatelem zařízení), přičemž odpůrci následně bylo potvrzeno zúžení licence rozhodnutím Rady Energetického regulačního úřadu č. j. 12414-28/2019-ERU ze dne 10. června 2020, muselo být odpůrci zřejmé, že on nadále toto zařízení provozovat nemůže, přičemž minimálně ve faktické rovině je zde jiný subjekt, který zařízením chce disponovat a provozovat jej, když jde o subjekt, od něhož měl předtím odpůrce poskytnuto podnájemem užívací právo. Odpůrci bylo zároveň známo, že probíhá řízení o rozšíření licence navrhovatele a že v řízení na prvním stupni byla žádost o uložení povinnosti podle § 12 energetického zákona nepravomocně zamítnuta, tudíž se zjevně nejednalo o výsledek, který by bylo možno bezprostředně očekávat.

S ohledem na výše uvedené tak Rada konstatuje, že v daném případě byly splněny podmínky pro uzavření smlouvy o dodávkách tepelné energie a odpůrce tíží povinnost podle § 76 odst. 1 energetického zákona tuto smlouvu uzavřít.

Pokud se jedná o náležitosti smlouvy podle § 76 odst. 3 energetického zákona, je třeba konstatovat, že v praxi dochází k tomu, že smlouva všechny tyto náležitosti upravovat nemusí, neboť jsou pro vzájemná práva a závazky irelevantní. To platí zejména pro náležitosti uvedené pod písmeny e) a f), které se týkají společného měření dodávky pro více odběrných míst či využívání odběrného místa více odběrateli, přičemž ani o jeden z uvedených případů se zde nejedná, smlouva má být realizována do jednoho odběrného místa a pro jednoho odběratele. Toto odběrné místo je pak ve smlouvě jednoznačným způsobem specifikováno, je tedy zřejmé, kde bude docházet k předání dodané tepelné energie.

V případě § 76 odst. 3 energetického zákona se tedy jedná o stanovení obsahových náležitostí smlouvy, z nichž některé lze považovat za tzv. podstatné náležitosti smlouvy, tj. náležitosti, bez nichž není obsah smlouvy ujednána a smlouva nevznikne. Otázku, která z uvedených obsahových náležitostí zároveň představuje povinnou náležitost smlouvy je namístež řešit s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti dodávky, viz výše uvedená poznámka ve vztahu k písmenům e) a f). Obecně lze konstatovat, že smlouva v souladu s § 76 odst. 3 energetického zákona musí obsahovat ujednání o náležitostech charakterizujících esenciální náležitosti právního vztahu a podmínky, za kterých dodávka může být fakticky i právně uskutečňována.

Pokud jde o cenu tepelné energie, ustanovení § 76 odst. 3 energetického zákona výslovně neupravuje, jakým způsobem by cena měla být sjednána. Na jedné straně lze z obecných občanskoprávních předpisů nepochybně dovodit požadavek určitosti stanovené ceny, nelze však odhlédnout ani od toho, že se jedná o cenu věcně usměrňovanou ve smyslu § 6 zákona č. 526/1990 Sb., tj. cenu, která není regulována přímo, ale skrze pravidla, na jejichž základě dodavatel musí tuto cenu vykalkulovat. Charakteristické pro tuto cenu je, že v průběhu kalendářního roku je uplatňována většinou jako cena předběžná, tj. následně může dojít

ke kalkulaci ceny výsledné vycházející ze skutečně vynaložených ekonomicky oprávněných nákladů. V rámci rozhodnutí či smlouvy uzavírané v průběhu období, pro které je cena kalkulována, anebo ještě před jeho začátkem, lze tak stanovit či sjednat z povahy věci pouze cenu tepelné energie předběžnou. Podle názoru Rady úprava ceny v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu:

„Cena dodávané tepelné energie:

- pro rok 2021 - předběžná cena [redacted] Kč/GJ bez DPH (viz ceník dodavatele „Sekundár-PS“ v majetku zákazníka“)

- pro následující roky je sjednána cena tepelné energie podle kalkulace ceny tepelné energie dodavatelem podle cenových předpisů pro odběr tepelné energie ze sekundárního rozvodu s PS v majetku odběratele. Po skončení kalendářního roku bude mezi odběratelem a dodavatelem vyrovnán rozdíl mezi předběžnou cenou tepelné energie a výslednou cenou tepelné energie.“

obsahuje z hlediska požadavků právních předpisů správný způsob určení ceny tepelné energie vycházející z kalkulace obsažené ve zveřejněném ceníku odpůrce, přičemž se jedná o cenu předběžnou, zároveň je tedy sjednán mechanismus vyúčtování výsledné ceny tepelné energie v souladu s příslušnými cenovými předpisy.

Pokud jde o technické parametry dodávky tepelné energie, ty slouží ke dvěma účelům. Jedním z nich je upřesnění technických podmínek dodávky, tj. stanovení parametrů teplotnosné látky. Uvedená podmínka má význam z toho hlediska, aby obě na sebe navazující zařízení mohla být z technického hlediska provozována. Podle názoru Rady uvedená podmínka v daném případě nutně musí být splněna, neboť se jedná o zařízení dlouhodobě propojená, kdy ze zařízení odpůrce je dodávána tepelná energie do zařízení navrhovatele zjevně bez technických obtíží. V tomto ohledu je pouze možno konstatovat chybu ve výroku I. napadeného rozhodnutí, když v části

základní parametry dodávané a vracené teplotnosné látky, kterými jsou teplota a tlak:

a) Teplota: [redacted] °C

b) Tlak: v rozmezí od [redacted] do [redacted] m³/hod (v závislosti na venkovní teplotě a na odběru)

se pod písmenem b) nejedná o tlak teplotnosného média, ale množství dodávané a vracené teplotnosné látky. Technické parametry dodávky jsou tedy vymezeny teplotou dodávaného teplotnosného média a teplotou média vraceného (po předání tepelné energie ve výměníku), jakož i množstvím teplotnosné látky. Takové stanovení lze pro zajištění dodávky považovat za dostatečné.

Základním technickým parametrem pro sjednání dodávky tepelné energie je tepelný výkon (či tepelný příkon), který spolu s množstvím vyjadřuje kvantifikaci dodané tepelné energie. Zákon ani jiné předpisy nicméně nestanoví bližší požadavky na to, jakým způsobem výkon, množství a časový průběh odběru tepelné energie konkrétně sjednat. Potřeba tepelné energie může být obecně vyjádřena buď jejím množstvím za určité časové období, anebo tepelným příkonem, který odběratel potřebuje k zajištění svých potřeb (vytápění, dodávka teplé vody). Potřeba tepla bývá charakterizována zejména maximální velikostí tepelného výkonu, resp. příkonu (Q), což umožňuje dodavateli např. plánování dimenzování zdrojů tepelné energie a jejich provozování v průběhu roku. V daném případě byl zjevně sjednán celkový tepelný

výkon v MW odpovídající objektivní potřebě rozvodného tepelného zařízení navrhovatele, resp. přesněji ztrátám v tomto zařízení a potřebám odběrných míst odběratelů k tomuto zařízení připojených.

Oproti tomu v případě odběrů tepelné energie pro účely vytápění domácností na rozdíl od průmyslových odběrů ztrácí na významu stanovení časového diagramu dodávky tepelné energie, neboť dodávka tepelné energie pro účely vytápění bydlení je obecně založena na principu zajištění tepelné energie v případě existence její objektivní potřeby. Z hlediska klimatických nelze předjímat přesnou potřebu tepelné energie v jednotlivé dny v roce či v průběhu dne, proto je nemožné sjednat podrobný diagram dodávky. Zásobování teplem je v tomto případě založena na principu připravenosti zdroje tepelné energie či rozvodného tepelného zařízení potřebnou dodávku tepelné energie zajistit. Sjednáním množství se rozumí množství tepelné energie v GJ, jedná se o množství předpokládané, jelikož přesnou potřebu tepelné energie v daném období nelze předvídat.

Navrhovatel ve svém podání ze dne 9. prosince 2020 jednak odkázal na nový ceník tepelné energie pro rok 2021 zveřejněný odpůrcem, a dále odhadované množství tepelné energie pro rok 2021 v členění po jednotlivých měsících, v celkové výši ■■■■■ GJ. Nutno konstatovat, že v návrhu na zahájení sporného řízení bylo uvedeno množství plánované ve výši ■■■■■ GJ, ale za období necelého půl roku do konce kalendářního roku 2020. V podání ze dne 20. srpna 2020 následně navrhovatel tento odhad snížil, přičemž měl platit pouze pro zbylé 4 kalendářní měsíce roku. V souvislosti s tímto podáním navrhovatele učiněným v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí je zřejmé, že jej Energetický regulační úřad nepřeposlal odpůrci, ačkoliv došlo k dílčímu upřesnění návrhu. Tuto skutečnost Rada vnímá jako vadu procesního postupu, neboť uvedené podání mělo vliv na formulaci petitu návrhu a výroku rozhodnutí. Rada se proto zabývala otázkou, zda tato vada byla natolik významná, aby měla vliv na zákonnost rozhodnutí. Rada má v tomto ohledu za to, že se o vadu mající vliv na zákonnost rozhodnutí nejedná.

K tomu Rada uvádí, že jak bylo uvedeno výše, ve sporném řízení lze stanovit toliko předběžnou cenu tepelné energie, přičemž z povahy věci musí být stanovena cena odpovídající, nemělo by smysl v roce 2021 stanovovat neaktuální cenu tepelné energie uplatňovanou v roce 2020, takový postup by naopak představoval vadu rozhodnutí. Ceník pro rok 2021 obsahoval jednosložkovou cenu tepelné energie ve výši ■■■■■ Kč/GJ pro případy vymezené jako „SEKUNDÁR – PS v majetku zákazníka“, tj. pro dodávku ze sekundárního rozvodu do předávací stanice provozované odběratelem tepelné energie. Zde je tedy zřejmé, že cena byla stanovena v souladu s vydaným ceníkem jakožto jediná možná, tato otázka tedy v podstatě ani nemohla být předmětem sporu, neboť šlo o akceptaci ceny uplatňované ze strany odpůrce.

Pokud se jedná o množství tepelné energie a její časové rozdělení, nejedná se o odběrový diagram znázorňující předpokládaný časový průběh dodávky, ale o předpokládané množství tepelné energie za kalendářní rok a předpokládané časové členění tohoto odběru. Krom toho totiž výrok rozhodnutí obsahuje ustanovení „*Časový průběh: nesjednáno*“. Nutno konstatovat, že pro případ odběru pro účely zásobování domácností teplem Rada s ohledem na výše uvedené toto smluvní ustanovení nepovažuje za podstatnou náležitost smlouvy ve smyslu § 76 odst. 3 energetického zákona, bez níž by nebylo možno smlouvu sjednat, jelikož rozsah, v němž je dodávku tepelné energie nutno zajistit, je dán stanovením teploty teplotnosného média a sjednaným tepelným příkonem, množství tepelné energie

vyjadřuje v daném případě předpoklad výše odběru, který by měl pokud možno odpovídat realitě, ale v zásadě není určující pro to, kolik tepelné energie bude skutečně v určitém období dodáno či odebráno. Této logice odpovídá i v řízení předložené sdělení odpůrce ze dne 15. července 2020, podle něhož „*Diagramy na dodávku a odběr tepla mají charakter objednávky tepla pro budoucí období a slouží jako potvrzení odběru za minulé roční období na odběrném místě. Jako odběratel máte právo upravit tento námi navržený diagram na dodávku a odběr tepla. Doporučujeme zohlednit změny, které se uskutečnily na Vašem odběrném místě, například zateplení objektu, výměna oken, zprovoznění regulačního uzlu, změna vytápěné plochy, zateplení střechy, sklepů a změna využívání objektu*“, z něhož se podává, že odpůrce disponuje kapacitami k zajištění potřeb tepelné energie připojených odběratelů.

Zároveň je zřejmé, že nově upřesněný časový průběh dodávky a předpokládaný roční odběr nevybočuje z předtím sdělených hodnot pro zbylé měsíce kalendářního roku 2020. Podle druhostupňového správního orgánu i při zohlednění nutné součinnosti ze strany odpůrce, která měla být poskytnuta, uvedené nemohlo ohrozit možnost předložení návrhu smlouvy, protože technické parametry a potřeba tepelné energie byly odpůrci známy a zjevně se nejedná o hodnoty, od nichž by se odvíjelo poskytování smluvního plnění. V podáních odpůrce přitom nelze shledat žádnou věcnou argumentaci ohledně toho, že dodávku tepelné energie o požadovaných parametrech zajistit nelze, z čehož je zřejmé, že Energetický regulační úřad by věcně podanému návrhu v této části tak jako tak vyhověl, bez ohledu na procesní okolnosti.

Obecně je nutno poznamenat, že sporné řízení je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou formální pravdy, kdy je na účastnících sporu předněst skutková tvrzení a tato prokázat, z povahy věci tedy spor neslouží k tomu, aby v něm správní orgán nepřipustně aplikoval vyšetřovací pravomoci. Ostatně, že věcně tento návrh nemůže vyvolávat jakékoliv problémy, vyplývá i z toho, že oproti v napadeném rozhodnutí stanovenému plánovanému odběru celkem ■■■■■ GJ v roce 2021, navrhl v podání ze dne 4. prosince 2020 odpůrce hodnotu cca ■■■■■ GJ, z čehož plyne, že byl připraven zajistit dodávku tepelné energie ještě ve větším objemu, než navrhovatel požaduje v rámci předběžného odhadu. Výše uvedené platí i pro jiné technické náležitosti stanovené ve smlouvě, odpůrci v rámci poskytnutí součinnosti navrhovateli či v rámci plnění povinností účastníka sporného řízení nic nebránilo předkládat hodnoty parametrů tak, jak pokládá za správné, ostatně odpůrce jakožto provozovatel rozvodného zařízení měl být logicky ten, kdo o těchto skutečnostech bude mít nejlepší informace, nicméně tak neučinil.

Stejně tak Rada nereflektuje údajnou nutnost širší aplikace náhradního způsobu stanovení hodnoty dodávky, která má vyplývat ze špatných zkušeností s odpůrcem. Pokud bude ze strany některého s účastníků docházet k porušování podmínek smlouvy, je nepochybné, že takové porušování smlouvy bude řešeno v souladu s právem, včetně možného řešení sporné situace ohledně množství dodávky. Za stavu, kdy je však měřicí zařízení instalováno a předestřená situace je čistě hypotetická, není nepochybně podstatnou náležitostí smlouvy upravovat postup pro případ toho, že některá ze stran neumožňovala používání údajů z měření.

Pokud jde o otázku stanovení ceny tepelné energie, je předně nutno vycházet z toho, že správní orgán by měl v co největší míře akceptovat praxi, kterou dodavatel tepelné energie uplatňuje, proto byla akceptována fakturace po měsících, která činí zbytečnými placení záloh. Na druhou stranu cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (aktuálně č. 6/2020, k cenám tepelné energie), v bodě (2.2) předpokládá tvorbu výsledné ceny tepelné energie

po skončení kalendářního roku, což sebou nutně nese nutnost jejího vyúčtování. Pokud jde o cenovou sazbu, Energetický regulační úřad jednoznačně vycházel ze zveřejněného ceníku předběžných cen odpůrce, přičemž v případě navrhovatele se jedná právě o dodávku na sekundárním rozvodu do výměňkové stanice odběratele. V daném případě nejsou doloženy žádné skutečnosti, které by opravňovaly dojít k závěru o nutnosti uplatňování individuální ceny tepelné energie, resp. jsou pouze hypotetické. Tepelná čerpadla umístěná u zařízení navrhovatele jednoznačně nemohou pokrýt významnější část dodávky tepelné energie, hlavním zdrojem ve velkém objemu dodávky je jednoznačně dodávka od odpůrce (ostatně sám odpůrce v rozporné argumentaci opakovaně uvádí, že navrhovatel nedisponuje zdrojem tepelné energie), z žádné skutečnosti přitom nevyplývá, že by navrhovatel zamýšlel dodávku od odpůrce jakožto náhradní, tomu naprosto neodpovídají množstevní a výkonové požadavky navrhovatele na uzavření smlouvy.

Pokud jde o námitku odpůrce ohledně předložení návrhu smlouvy ze dne 4. prosince 2020, je třeba uvést, že se o návrh na uzavření smlouvy nepochybně nejednalo. Ačkoliv obsahově se v případě přílohy tohoto podání jednalo o návrh na uzavření smlouvy ve smyslu § 1731 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tento návrh zjevně nebyl adresován navrhovateli a v řízení nebylo doloženo, že by mu byl zaslán jakožto návrh smlouvy a že by o něm strany jednaly jakožto o možném smírném řešení. Tento návrh byl předložen v rámci sporného řízení (ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 4. prosince 2020), tj. v rámci procesního úkonu účastníka řízení, nejednalo se o jednání s hmotněprávními účinky, takto učiněný návrh ostatně nemohl odpůrce ani právně zavazovat. Odpůrci přitom musí být známo, že uzavření smlouvy se podle § 17 odst. 7 písm. a) ve spojení s § 76 odst. 1 energetického zákona může domáhat pouze odběratel tepelné energie, kterému svědčí aktivní hmotná legitimace, dodavateli zákon nepřiznává právo na uzavření smlouvy, a tudíž ani nemůže dát na uzavření takové smlouvy návrh ve sporném řízení.

Pokud jde o argumentaci neuzavřením dohody podle § 77 odst. 4 energetického zákona, podle něhož odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízením nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie, je třeba konstatovat, že se jedná o zákonnou povinnost odběratele, kterou musí splnit tehdy, pokud takové zařízení bude provozovat. Nejedná se nicméně o podmínku uzavření smlouvy na dodávku tepelné energie, kdy při nesplnění této podmínky bylo možno uzavření smlouvy odmítnout. V daném případě se jedná o tři tepelná čerpadla, která byla v odběrném místě instalována již předtím, protože se nelze domnívat, že by jejich případným provozováním mohla být ohrožena bezpečnost a spolehlivost rozvodných zařízení odpůrce i navrhovatele, k ovlivnění provozu by nadto mohlo dojít nanejvýš nepřímou např. nižší mírou ochlazování teplonosného média ve výměňkové stanici, nicméně s ohledem na zanedbatelný výkon těchto čerpadel by nemohlo jít o významné ovlivnění. Dohoda ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona by měla upřesnit podmínky provozování těchto tepelných čerpadel, nicméně nepředstavuje náležitost smlouvy o dodávkách tepelné energie.

K námitkám odpůrce ohledně stanovených náležitostí smlouvy Rada uvádí, že jak konstatoval prvostupňový správní orgán, není účelem sporného řízení ve věci uzavření smlouvy do „posledního ustanovení“ vyřešit veškeré náležitosti smlouvy o dodávce tepelné energie, včetně těch nepodstatných, jak dne 4. prosince 2020 požadoval odpůrce. Z povahy

sporného řízení a minimalizace zásahů do soukromoprávních poměrů smluvní stran plyne, že Energetický regulační úřad je oprávněn stanovit pouze podstatné náležitosti smlouvy, případně zásadní obsahové náležitosti smlouvy související s vlastním obsahem sporu, bez nichž by smlouva nemohla být uzavřena (a to s ohledem na § 96 odst. 3 energetického zákona), naopak není oprávněn stanovovat obsah smlouvy v náležitostech, které vůbec nemusí být mezi stranami ujednány.

Pokud jde o nepřesnosti v osobách jednajících za odpůrce, jedná se o údaje převzaté ze správního spisu, vskutku již neaktuální, nicméně nejde o náležitost obsahu smlouvy, protože osoby oprávněné jednat za oba účastníky řízení představují obecně nespornou skutečnost, z uvedeného hlediska nepochybně nejde o vadu rozhodnutí. Jelikož je však zbytečné stanovovat tyto skutečnosti v rámci rozhodnutí, provedla Rada změnu napadeného rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. vypuštěním nadbytečných pasáží. Zároveň Rada upřesnila názvosloví v části parametrů teploty látky ve výše uvedeném smyslu.

Pokud jde o teplotu teploty látky, když podle rozkladu teploty odpůrce reguluje podle ekvitemní křivky (při ■■■ °C venku dodává do teplovodu vodu s teplotou ■■■ °C, při ■■■ °C dodává ■■■ °C) a není tedy možné dodávat stále ■■■ °C, je třeba konstatovat, že v rámci podání ze dne 4. prosince 2020 sice odpůrce předložil návrh obsahu smlouvy, nicméně bez přílohy č. 1 (pod ní předložena duplicitně příloha č. 2), která měla obsahovat technickou specifikaci, tj. k těmto hodnotám se přímo ani nepřímo nevyjádřil. Energetický regulační úřad tak posoudil návrh navrhovatele v kontextu standardního průběhu zajišťování dodávek v oblasti teplárenství a úpravu shledal věcně logickou, podle názoru Rady správně. Pokud jde o vzorovou smlouvu uveřejněnou na stránkách odpůrce <http://www.tst.cz/smlouva-o-dodavce-tepla/>, ani ta žádná data neuvádí, dále nejsou tyto parametry teploty látky uvedeny ani v odpůrcem zveřejněných Dodacích podmínkách na dodávku a odběr tepelné energie a teploty médií, Rada tedy neměla, jak toto tvrzení odpůrce ověřit, aby případně změnila výrok rozhodnutí, přičemž odpůrce zůstal v řízení ohledně této námítky nečinný. Podle názoru Rady by výše uvedená námítka nemohla odporovat obsahu smlouvy, neboť je možno dojít i výkladem smlouvy k tomu, že jejím smyslem je zajištění určitých základních parametrů dodávané teploty látky, které zajistí potřebu tepelné energie, přičemž takové parametry se logicky mohou odvíjet od klimatických podmínek. Rada má v daném případě za to, že taková praxe by nepředstavovala porušení smlouvy. Energetický regulační úřad nicméně disponuje z jiných řízení či výkonu dozoru u odpůrce řadou dalších podkladů, včetně smlouvy uzavřené mezi účastníky řízení dne 31. října 2016, jejímž předmětem byl podnájem prostoru sloužícího k podnikání, podnájem teploty zařízení a zajišťování provozu a údržby tohoto zařízení. V rámci této smlouvy je uvedena technická specifikace vztahující se k výměňkové stanici Povážská 523, v níž je uvedeno:

Vstupní parametry teploty média od Teplárny Strakonice na patě výměňkové stanice:

ÚT odpovídající ekvitemní regulaci, kdy:

při ■■■ °C venkovní teploty bude mít ÚT teplotu ■■■ °C

při ■■■ °C venkovní teploty bude mít ÚT teplotu ■■■ °C.

Rada tedy i přes procesní nečinnost odpůrce vyhodnotila tuto námítku věcně jako důvodnou a odpovídající skutečným poměrům provozování předmětné výměňkové stanice,

proto v uvedené části přistoupila ke změně výroku I. napadeného rozhodnutí ve smyslu akceptace námitky odpůrce uvedené v rozkladu.

K námitkám ohledně porušení zásad sporného řízení Rada opakuje, že toto řízení není založeno na zásadě materiální pravdy či vyšetřovací, ale na nesení důkazních břemen účastníků řízení, přičemž neusnesení důkazního břemena má za následek neúspěch ve sporu. Námitky, že Energetický regulační úřad skutkový stav nedošetřil, jsou tedy nepřiléhavé. Domáhat se uzavření smlouvy podle energetického zákona pak mohou subjekty, kterým takové právo v rovině hmotněprávní může svědčit. Pomine-li Rada, že se z podání odpůrce kromě zmínky možného řízení o návrhu (ohledně § 77 odst. 4 energetického zákona) nepodává petit takového návrhu, je zřejmé, že právo na uzavření smlouvy podle § 77 odst. 4 energetického zákona nikomu nesvědčí. Jde o povinnost ve smyslu podmínky provozování takového zařízení, nikoliv oprávnění v soukromoprávním smyslu. Stejně tak se nemůže odpůrce domáhat uzavření smlouvy o dodávce tepelné energie, jelikož není odběratelem, ale nanejvýš takovou smlouvu dát jakožto protinávrh v rámci řízení, který je správní orgán povinen vyhodnotit, s výhradou toho, aby nestanovoval nepodstatné náležitosti smlouvy a omezoval nepřiměřeně smluvní autonomii stran. Rada v tomto ohledu neshledala v postupu prvostupňového správního orgánu pochybení, neboť má za to, že s výhradou skutečností uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kdy se nicméně nejedná o vady způsobující nezákonnost, stanovil obsah smlouvy v souladu se zákonem i požadavkem rovnosti stran.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, neboť byl zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností a byl učiněn správný závěr, že odpůrce je povinen uzavřít smlouvu podle § 76 odst. 1 energetického zákona. Napadené rozhodnutí shledala Rada rozsáhle odůvodněným v souladu s požadavky § 68 odst. 3 energetického zákona, když v řízení shledala toliko procesní vadu, u níž vyhodnotila, že nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěrem Rada podotýká, že samotná podstata vedeného sporného řízení je triviální. Pro uzavření smlouvy a připojení zařízení v souladu s § 76 odst. 1 a 3 energetického zákona jsou určující technické podmínky a možnosti dodavatele, a dále shoda na obsahu smluvního vztahu. Při splnění stanovených podmínek má dodavatel povinnost smlouvu uzavřít a zajistit dodávku tepelné energie, přičemž u předmětného zařízení, které dlouhodobě dále rozvádí dodávku z rozvodného zařízení odpůrce, nemůže být obecně pochyb o splnění technických náležitostí. Stejně tak v období před změnou licencí obou účastníků nepanovala jakákoliv pochybnost o stavu v oblasti vlastnických a užívacích práv. Z uvedeného má Rada za zjevné, že spor o uzavření smlouvy není způsoben nesplněním podmínek podle § 76 odst. 1 energetického zákona, ale jinými spory mezi účastníky řízení, u nichž jsou v důsledku jako rukojmí bráni koneční odběratelé a jejich oprávněné zájmy.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Teplárna Strakonice, a.s., prostřednictvím JUDr. Ing. Petra Petržílka, Ph.D.
Energo Strakonice, s.r.o., prostřednictvím Mgr. Ing. Ondřeje Tomšíka